

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary - Cultural

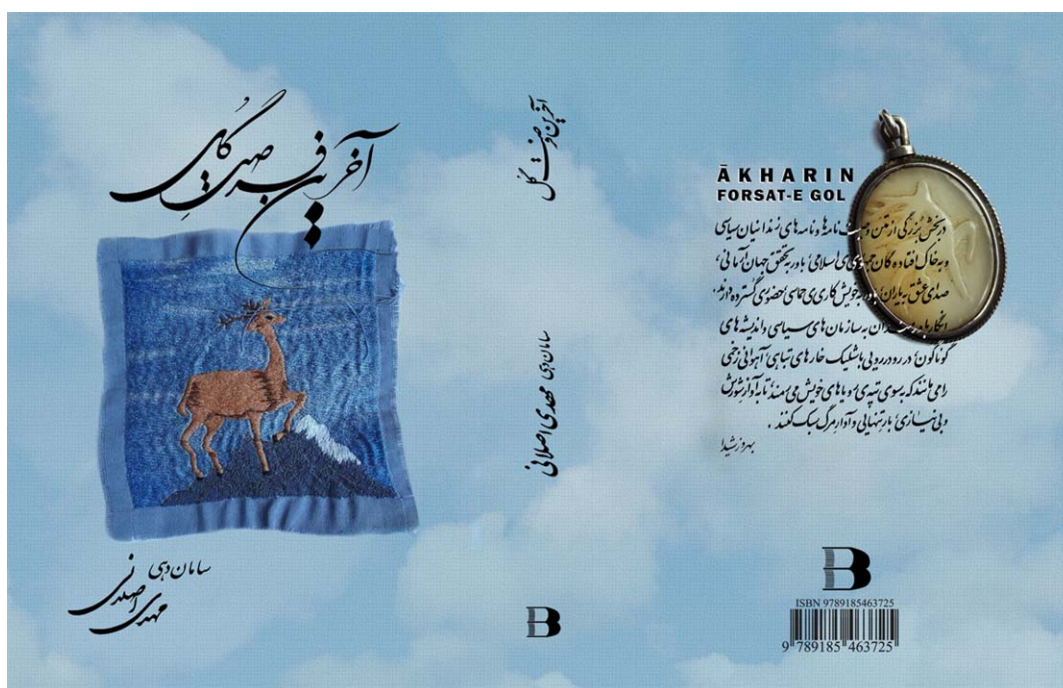
ادبی - فرهنگی

فرستنده: مؤسسه نشر باران

۱۴ سپتمبر ۲۰۱۶

آخرین فرصت گل

کتابی تازه از مهدی اصلانی

کتاب "آخرین فرصت گل" مجموعه‌ای است از یادگارهای اعدام‌شدگان سیاسی و عقیدتی دهه اول انقلاب اسلامی ایران؛ وصیت‌نامه، نقاشی، گل‌دوزی و مجسمه باقیمانده از زندانیانی که اعدام شدند.

این مجموعه با تلاش مهدی اصلانی، زندانی سیاسی سابق و یکی از جان به‌دربردگان کشتار جمعی زندانیان در سال ۱۳۶۷، جمع‌آوری شده است. از او پیشتر کتابی حول همین موضوع با نام «کلاغ و گل سرخ» منتشر شده بود.

مهدی اصلانی اما کار جدیدش را یک کار گروهی می‌داند که با تلاش جمعی گروهی بزرگ آفریده شده است، از خانواده‌های اعدام‌شدگان گرفته تا طراح و صفحه‌آراء و نیز دوستانی که با پیش‌خرید کتاب بخشی از هزینه‌سنگین چاپ رنگی آن را تقبل کردند.

عنوان کتاب را از شعری از **احمد شاملو** وام گرفته است، «می‌خواهم خواب اقایاها را ببینم / در آخرین فرصت گل». آن را چسبانده روی جلد یک کتاب که شامل ۱۳۷ اثر است، دست‌نوشته‌ها، وصیت‌نامه‌ها، مجسمه‌ها و نقاشی‌هایی است که زندانیان دهه ۶۰ از خود به یادگار گذاشته اند. **مهدی اصلانی** ماه‌ها بود که منتظر نهایی شدن طرح و عنوان جلد بود و حالا در سالگرد اعدام مخالفان جمهوری اسلامی در تابستان ۶۷ و به یاد اعدامیان دهه ۶۰، کتابش را روانه بازار کرده است.

جرقه گردآوری آثار اعدام‌شدگان نخستین دهه حکومت جمهوری اسلامی برای این نویسنده در شصت‌مین سالگرد هولوکاست و در اردوگاه داخائو المان زده شد. وقتی با همراهی دوستی قدم به یکی از «مخوف‌ترین قتل‌گاه‌های جهانی» گذاشت و با توریست‌ها و جمعی از بازدیدکنندگان مواجه شد که برای ثبت تصویر و فلم از پیرزنی که روی صندلی ویژه معلولان توسط پرستارش به این سو و آن سو برده می‌شد، سبقت می‌گرفتند: «هیچ‌کس در پی کشف مفهوم کلمات برآمده از دهان پیرزن نبود. ثبت خود با سندی زنده. بغضی غریب گلوگیرم شد و پرسش‌هایی افزون از حد. آیا چرخش روزگار موقعیتی مشابه ماریا به هزاران جان‌به‌دربرده تبعیدی ارزانی خواهد کرد؟ آیا در کهن‌سالی احتمالی‌مان، سوژه عکس توریست‌ها خواهیم شد؟ آیا ماریا و بازدیدکنندگان داخائو می‌دانند نسل باقی‌مانده از شیرزنانی که به تابوت‌های ابدایی حاج داوود رحمانی" نه "گفتند، روزگاری بر صندلی چرخ‌دار ویژه معلولان در اوین و گوهردشت، اسرار هویدا کنند. به گوهردشت برگشتم و راهروهای مرگش. سرنوشت آن‌همه چشم‌بند بی‌صاحب، دمپایی‌های پلاستیکی و انبوه چشم‌بندهای بی‌چشم.» در «آخرین فرصت گل» آثار وصیت‌نامه‌های ۱۷ بهائی نیز به ثبت رسیده که وصیت‌نامه‌های ۷ تن آن‌ها پیش‌تر برای اولین بار در ایران‌وایر منتشر شد.

اصلانی اگرچه با زندانیان بهائی هم‌سلول نبوده اما برای ایران‌وایر روایت می‌کند: «هنگامی که در گوهردشت گذران حبس می‌کردم، تعدادی از بهائیان سرموضعی و عمدتاً کهن‌سال را در هواخوری بندی که مشرف به بند ما بود می‌دیدم. کسانی که شرط آزادی‌شان اعلان انزجار در نشریات کثیرالانتشار و امضای انزجارنامه از "فرقه ضاله" بود و اینان بدین تباهی تن نمی‌دادند. حکومت اسلامی نظامی است همه‌کش و به یک معنا غیرقابل اصلاح. من نمی‌توانستم و نمی‌بایست چشم بر این همه بر بندم. تلاش کردم تنها و امدار حقیقت باشم و آنچه اتفاق افتاده است». در میان دیگر آثاری که در این کتاب منتشر شده، تنها یک اثر از سران حکومت پهلوی موجود است؛ وصیت‌نامه فرخ‌رو پارسا، وزیر آموزش و پرورش حکومت پهلوی.

برای تهیه کتاب به کتابفروشیهای محل خود در اروپا و امریکا مراجعه کنید و یا این که آنرا از طریق تارنمای نشر باران تهیه کنید

www.baran.se

info@baran.se

کتاب باره در بیشتر: <http://www.akhbar-rooz.com/article.jsp?essayId=74391> <http://www.akhbar-rooz.com/article.jsp?essayId=74391>

https://www.youtube.com/watch?v=8wg_KJEMCfE https://www.youtube.com/watch?v=8wg_KJEMCfE